

[Fiskeriministeren]

For så vidt angår den lovgivning, vi står over for at træffe beslutning om om et øjeblik, må jeg sige, at det da ikke kan være nogen svækkelse af Danmarks position, at vi har de samme muligheder som de andre lande, vi sidder i forhandlinger med. Det er sådan, at såvel min hollandske kollega som min britiske kollega har mulighed for at gennemføre de foranstaltninger, der ved vedtagelsen af dette lovforslag også vil være den danske fiskeriminister i hænde.

Lowzow (KF):

Jeg er ikke jurist, og mig bekendt er fiskeriministeren det heller ikke, men han har nok lidt mere juridisk hjælp til daglig, end jeg har.

Når vi udvider bemyndigelsen til ministeren ifølge en lov vedtaget i folketinget, så mener jeg ikke, at han med henblik på tilslutning til noget i Bruxelles skal tilbage til markedsudvalget for at få bemyndigelse. Der er lovmæssig hjemmel til det. Ministeren nævner selv, hvad denne lov udvider hans bemyndigelse til, og det er det, jeg henviser til.

I øvrigt har vi sagt tidligere, at detaljer, som denne lov kan bruges til, har vi jo ikke sagt at vi ikke vil være med til, hvis situationen kommer. Vi vil bare ikke have folketinget sat uden for beslutningsprocessen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer mod 43.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel til justitsministeren:

Forespørgsel af Wilhjelm (VS), Steen Folke (VS), Kurt Hansen (VS), Tyroll (VS) og Waldorff (VS):

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingstendenserne for politiet, bl. a. i henseende til beføjelser, opgaver, struktur og meto-

der, og om regeringens principielle opfattelse af ordensmagtens funktion?»

(Forespørgsel nr. XXIV. Anmeldt 26/3 79. Fremme af foresp. vedt. 19/4 79).

Forhandling

Wilhjelm (VS):

Vi gør os ingen forestilling om, at ordensmagten i et klassesamfund kan have en neutral funktion. De arbejdere, der for hundrede år siden forsvarede sig mod politiet i slaget på Fælled, og de bønder, som lagde sig i baghold for at rive Estrups gendarmer af hestene, var næppe i tvivl om, hvis interesser ordensmagten repræsenterede. Dengang som nu fungerede den som redskab for magtavernes.

Men selv inden for denne ramme kan opgaven varetages mere eller mindre hårdhændet, og baggrunden for denne forespørgsel er de seneste års udvikling, som klart går i retning af at styrke statens magt og kontrol, hvilket kun kan ske på bekostning af borgerlige og faglige frihedsrettigheder og på bekostning af retssikkerheden, en tendens, som altid ses, når et samfundssystem er i krise.

Når kravene i dag stilles om mere politi, øgede beføjelser, skrappe metoder osv., så begrundes det sædvanligvis med den øgede kriminalitet, men hvordan ser det faktisk ud? Kriminaliteten steg, det er rigtigt, frem til 1970-71, men fra begyndelsen af 1970'erne er det samlede antal anmeldte lovovertrædelser faktisk faldet, og det gælder alle kategorier undtagen én, nemlig voldsforbrydelserne. Nu er det jo også dem, der tales så meget om, og måske er det ikke så uberettiget, at folk er angst og kræver mere politi og skrappe metoder. Næh, hvis det ikke lige var for den kendsgerning, at langt størsteparten af stigningen i antallet af det, man kalder voldsforbrydelser, findes i gruppen »vold eller opsæt-sighed mod offentlig myndighed«. Over 70 pct. af stigningen ligger her.

Opsætsighed mod offentlig myndighed er, når BT-Klubbens typografer sætter sig ned på gaden for at forsvare deres arbejdspladser. Det er, når nørrebroerne forsvare deres børnehaver i Todesgade. Det er, når beboere og boligaktivister stiller sig i vejen for spekulationsmoderniseringer og -udstyknings. Det er blokadevagter ved HT og ved Fragt-